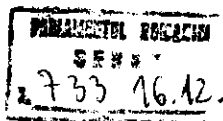

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

3029
06.12.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor*, inițiată de doamna senator Doina Silistru – PSD și de domnii deputați Gheorghe Antochi - PSD; Marian Avram - PD-L; Mihai Banu - PNL; Constantin Chirilă - PD-L; Ion Dumitru - PSD; Tinel Gheorghe - PD-L; Marian Ghiveciu - PSD; Atilla Béla-Ladislau Kelemen - UDMR; Ioan Munteanu - PSD; Raul-Victor Surdu-Soreanu - PSD; Valeriu Tabără - PD-L; Culiță Tărăță - PSD (Bp. 517/2010).

I. Principalele reglementări

Potrivit Expunerii de motive, prin propunerea legislativă inițiatorii urmăresc o reglementare unitară a pajiștilor în ceea ce privește organizarea, administrarea și exploatarea acestora.

Astfel, conform celor prevăzute la art. 1, sunt supuse regimului de organizare, administrare și exploatare următoarele categorii de pajiști:

- pajiștile comunale și urbane (care fac parte din domeniul privat al statului și se află în administrarea consiliilor locale respective);
- pajiștile în indiviziune care, fie prin lege, fie prin efectul actelor de proprietate sau acordul ulterior al coproprietarilor, se folosesc în comun în cadrul asociațiilor de pășunat;
- pajiștile situate pe orice fel de terenuri din zonele montane, inclusiv golurile alpine, sau cele situate în zonele inundabile ale râurile și în Lunca

Dunării care nu intră în categoriile mai sus enunțate și sunt folosite numai în timpul prielnic pășunatului, aparținând domeniului public al statului.

II. Observații și propuneri

1. Pentru corelarea dispozițiilor propunerii legislative cu prevederile *Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, se impune folosirea sintagmei „*unitate administrativ-teritorială*” în locul sintagmei „*unitate administrativ-teritorială locală*”.

2. Propunem completarea **alin. (1)** al **art. 1** astfel:

„d) pășunile proprietate privată a comunelor, orașelor sau, după caz, a municipiilor, aflate în administrarea primăriilor, provenite din fostele izlazuri comunale – pajiști și arabil – care s-au aflat în folosința cooperativelor agricole de producție;

e) pășunile proprietate publică a comunelor, orașelor sau, după caz, a municipiilor, aflate în administrarea primăriilor, provenite din fostele izlazuri comunale, transmise unităților de stat;

f) pășunile proprietate privată, declarate de către agricultori la Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură în anul 2007.”

Propunem completarea **art. 1** cu un nou alineat, **alin. (3)**, astfel:

„(3) Prevederile prezentei legi nu se aplică pășunilor permanente care urmează să fie împădurite, dacă împădurirea se realizează cu respectarea condițiilor locale de mediu, exceptând plantațiile de brazi de Crăciun și speciile cu creștere rapidă cultivate pe termen scurt.”

3. Propunem completarea inițiativei legislative cu **un nou articol**, după cum urmează:

„În sensul prezentei legi următorii termeni se definesc astfel:

a) pajiști – suprafețe agricole consacrate producției de iarbă și de alte plante furajere erbacee (însămânțate sau naturale) care nu fac parte din sistemul de rotație al culturilor din exploatare de cel puțin 5 ani și care sunt administrate de către agricultor pentru pășunatul animalelor și producerea de furaje, cu respectarea bunelor condiții agricole și de mediu;

b) iarbă și alte plante furajere erbacee – toate plantele erbacee care se găsesc în mod natural pe pășuni și fânețe sau sunt incluse în amestecurile specifice pentru însămânțări și supraînsămânțări, din familiile de graminee și de leguminoase utilizate ca furaje în hrana animalelor erbivore, pe baza

căroră se calculează producția, valoarea nutrițională a pajiștii și capacitatea de pășunat;

c) fânețe – suprafețe agricole care, conform practicii agricole locale, sunt recunoscute ca fiind destinate recoltării de furaje pentru animale. Pajiștile pot avea în decursul aceluiași an utilizare mixtă, pășune, fân și fân însilozat.”

4. Propunem completarea inițiativei legislative cu **un nou articol**, după cum urmează:

„(1) România menține și se asigură că suprafețele declarate ca pajiști la 1 ianuarie 2007 sunt în continuare utilizate pentru creșterea animalelor și producerea de furaje.

(2) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale este autoritatea competentă pentru menținerea terenurilor destinate pășunilor permanente.”

5. În ceea ce privește **art. 2** și **art. 13 alin. (2)**, semnalăm că, raportat la atribuțiile Ministerului Administrației și Internelor, nu se justifică stabilirea competenței ministrului administrației și internelor de a aproba, prin ordin, normele metodologice privind strategia de organizare tehnică, îndrumare și controlul administrării pajiștilor, respectiv condițiile ce trebuie să le îndeplinească utilizatorii de pajiști care vor încheia contracte de concesiune.

6. În ceea ce privește soluția legislativă propusă în cuprinsul textului **art.3 alin. (1)**, semnalăm că dreptul de proprietate, indiferent de modul de dobândire și indiferent dacă poartă asupra unor bunuri imobile sau mobile, corporale sau incorporale, intră în domeniul protecției constituționale, reglementate de art. 44 din Legea fundamentală.

Jus abutendi, ca și atribut esențial al dreptului de proprietate, constă în prerogativa proprietarului de a decide cu privire la soarta bunurilor sale, atât din punct de vedere material, cât și din punct de vedere juridic.

În contextul celor expuse mai sus, opinăm în sensul că soluția legislativă ce constă în *interdicția înstrăinării pajiștilor* apare ca o *limitare a exercitării prerogativei dispoziției juridice* din conținutul juridic al dreptului de proprietate.

Astfel, urmare a promovării acestei soluții legislative, ar fi create premisele unor vicii de neconstituționalitate în raport cu dispozițiile art. 44 alin. (1) și art. 136 alin. (5) din Constituție.

7. Propunem eliminarea **art. 4** din propunerea legislativă, întrucât *Legea nr. 46/2008 – Codul silvic* are prevederi distincte în ceea ce privește încadrarea pășunilor împădurite în categorii de destinație a terenurilor, cât și în privința modului de gospodărire al acestora.

8. Semnalăm faptul că textul propunerii legislative nu a ținut cont de *principiul autonomiei locale*. Sunt relevante, în acest sens, raportat la competențele camerelor agricole prevăzute la **art. 10** și **art. 12** din inițiativă, dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 215/2001, republicată, referitoare la regimul general al autonomiei locale.

9. Față de observația de la pct. 8 din prezentul punct de vedere, propunem reformularea **art. 12**, astfel:

„Art. 12 Administrația publică locală are dreptul și capacitatea efectivă de a soluționa și de a gestiona pajiștile, proprietate publică și privată a localității, în interesul colectivității locale pe care o reprezintă, pe criterii obiective și nediscriminatorii, în condițiile legii.”

10. Propunem modificarea **art. 13 alin. (1)**, după cum urmează:

„(1) Pentru punerea în valoare și folosirea optimă a pajiștilor, consiliile locale, în baza cererilor organizațiilor și asociațiilor crescătorilor de animale, legal constituite, scot la licitație concesiunea suprafețelor de pajiști, în conformitate cu legislația în vigoare, pentru o perioadă de minimum 10 ani și o încărcătură optimă de animale pe hectar, dar nu mai mică de 0,3 UVM/ha. În cazul în care organizația sau asociația crescătorilor de animale nu asigură o încărcătură minimă de 0,3 UVM/ha de pășune, suprafața prevăzută în contractul de concesiune se diminuează proporțional cu efectivele deținute.”

11. Propunem completarea **art. 15** cu un nou alineat cu următorul cuprins:

„Resursele financiare rezultate din administrarea pajiștilor, proprietate publică sau privată ale comunelor și orașelor, se administrează și se utilizează exclusiv pentru îndeplinirea competențelor și atribuțiilor ce le revin pentru administrarea, organizarea și întreținerea pajiștilor, în condițiile legii.”

12. Propunem următoarea reformulare a **art. 18**:

„Art. 18 Schimbarea categoriei de folosință a pajiștilor se face cu aprobarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, autoritatea

competentă pentru menținerea terenurilor destinate pășunilor permanente în România.”

13. Apreciem ca necesară reanalizarea prevederilor **art. 20** din propunerea legislativă, referitoare la *obligativitatea asocierii* coproprietarilor unei pajiști aflate în indiviziune, în considerarea prevederilor art. 40 alin. (1) din Constituție, care statuează „*dreptul de asociere liberă*”.

14. La **art. 23** propunem eliminarea categoriilor de terenuri „*păduri pășunabile și pășuni împădurite*”, deoarece pășunatul în păduri este interzis, conform prevederilor art. 53 alin. (1) din Legea nr. 46/2008.

15. La **art. 26 alin. (1) lit. a)** propunem reformularea, întrucât destinația unei suprafețe poate fi schimbată într-o altă destinație, și nu într-o categorie de folosință.

16. Prin raportare la conținutul contravențiilor și ținând seama de atribuțiile Ministerului Administrației și Internelor în domeniul ce face obiectul de reglementare al propunerii legislative, considerăm că nu se justifică abilitarea acestui minister de a constata contravențiile prevăzute la art. 27, context în care este necesară eliminarea, din cuprinsul **art. 28**, a sintagmei „*personalul abilitat al Ministerului Administrației și Internelor*”. Totodată, din categoria agenților constatatori ai contravențiilor prevăzute la art. 28 ar trebui eliminate și „*persoanele împuternicite de prefecturi*”.

Pentru evitarea apariției unor dificultăți în aplicarea normei, la art. 28 inițiatorii trebuie să menționeze în mod expres ce contravenții poate constata fiecare din agenții constatatori, prin raportare la competențele acestora.

Totodată, semnalăm că, potrivit prevederilor art. 3 alin. (1) din *Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, prefectura este sediul instituției prefectului. În acest sens, la art. 28 din propunerea legislativă se impune înlocuirea sintagmei „*prefecturi*” cu sintagma „*instituțiile prefectului*”.

17. Referitor la **art. 31**, propunem reformularea acestuia după cum urmează:

„*Art. 31 La intrarea în vigoare a prezentei legi se abrogă art. 17-23, lit. e) și g) a art. 41, lit. j) și lit. k) ale alin. (1) al art. 42 din Legea zootehniei nr. 72/2002, cu modificările și completările ulterioare.*”

De asemenea, considerăm necesar a fi abrogate și următoarele prevederi:

- articolele 9-11 din Normele metodologie de aplicare a Legii zootehniei nr. 72/2002, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 940/2002;

- Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului administrației publice nr. 226/235/2003 pentru aprobarea Strategiei privind organizarea activității de îmbunătățire și exploatare a pajiștilor la nivel național, pe termen mediu și lung.

18. Întrucât propunerea legislativă vizează și domeniul de activitate al autorităților administrației publice locale, având în vedere și dispozițiile art. 8 din Legea nr. 215/2001, republicată, învederăm că legislativul nu ar trebui să adopte o decizie înainte de a obține și punctele de vedere ale structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale. În acest sens, menționăm că propunerea legislativă a fost transmisă structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative sub rezerva însușirii observațiilor și propunerilor de la pct. II.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator Mircea Dan GEOANĂ

Președintele Senatului